

برد فولاد برای فولاد

ایمان گودرزی
روزنامه نگار

مهم ترین بازی هفته هفدهم با برد فولاد خوزستان مقابل صدر نشین لیگ به پایان رسید. بازی که با حواشی و جنجال زیادی همراه بود با تک گل ستاره اسپانیایی تیم فولاد به پایان رسید و بعد از بازی هم با بیانیه‌ها و شکایات دو طرف ادامه داشت. در حالی که فولاد و پرسپولیس گود به سر و کله هم می‌زدند، برنده اصلی دیدار، خارج از فولاد لیگ خوزستان نظاره گر دعوای دو تیم بود. بدون شک برد فولاد مقابل پرسپولیس بیش از هر تیم دیگری به نفع سپاهانی‌های روی فرم است. شاگردان خوزه مورایس که در آخرین دیدار خود نساجی را شکست دادند، حالا با صدر جدول فقط دو امتیاز فاصله دارند. قرمزپوشان که تا قبل از بازی با فولاد با خیال راحت و ۵ امتیاز اختلاف نسبت به تیم دوم در جایگاه اول جا خشک کرده بودند، حالا صدای نفس‌های زردپوشان اصفهان را پشت سر خود احساس می‌کنند. سپاهانی‌ها که در ۵ هفته اخیر ۴ بازی را با برد پشت سر گذاشته‌اند، در هفته بعدی مقابل گل‌گهر امیر قلعه‌نویی بازی دارند که برد مقابل این تیم می‌تواند یکی دیگر از مدعیان لیگ را از کورس خارج کند. البته این اتفاق به برد استقلال نیز بستگی دارد که در هفته‌های اخیر پرفراز و نشیب ظاهر شده است. از سوی دیگر پرسپولیس که جایگاهش را در خطر می‌بیند، هفته آینده باید با آلومینیومی رویه رو شود که خیلی سخت گل می‌خورد. شاگردان مهدی رحمتی در ۱۷ بازی لیگ فقط ۸ گل خورده‌اند که جزو دو تیم برتر لیگ از نظر خط دفاعی به حساب می‌آید. اختلاف ۵ امتیازی تیم اول تا چهارم لیگ نوید رقابت‌های جذابی را برای ادامه راه لیگ می‌دهد.

به بهانه گل لالیگایی فولاد به پرسپولیس بازیکنانی که توی ذوق می‌زنند!

سعید زاهدیان

روزنامه‌نگار

گل فولاد را یک بار دیگر نگاه کنید؛ فارغ از اشتباه بچگانه علی نعمتی در جاگیری و کیفیت پایین این بازیکن، ضربه دقیق و سر ضرب بازیکن اسپانیایی فولاد چشم‌ها را خیره کرد. همه حیرت کردیم از این گل زیبا و تماشایی که در کلاس لالیگا بود.

بازیکن اسپانیایی فولاد که در ۳۳ سالگی جایی در پلن و برنامه‌های اوساسونا نداشت، به جای خداحافظی از فوتبال مسیر دیگری در پیش گرفت و پیشنهاد فولاد را پذیرفت. او حالا در لیگ ایران با گل کلاس بالایش مقابل بازیکنان جوان ایرانی خودنمایی می‌کند. گل «روروتو تورس» نشان داد که بازیکنان ایرانی در مقایسه با فوتبالیست‌هایی که در لالیگا-یا لیگ‌های معتبر اروپایی- بازی می‌کنند، چقدر ضعیفند.

البته او تنها نمونه از تفاوت بازیکنان پرورش یافته در آکادمی‌های حرفه‌ای اروپایی نیست. وقتی در لیگ ایران آقای گل‌ها عباس‌زاده و رضا اسدی- یا ۶ گل تازه به لوکادیا رسیده‌اند که بازیکن خارج از فرم و ناآماده‌ای بود، بیشتر به پایین بودن کیفیت لیگ ایران پی می‌بریم. دو هفته بعد از پایان نیم‌فصل لیگ ایران،

هنوز هیچ بازیکنی از لوکادیا سبقت نگرفته و البته غیبت این بازیکن فریه و چاق همچنان در ترکیب پرسپولیس مشهود است و پس از رفتن او پرسپولیس که صدرنشین لیگ است، مهاجمی استاندارد در قواره این تیم بزرگ ندارد و دیاباته را به زمین می‌فرستد که واکنش‌هایش روی توپ‌ها اغلب موجب خنده تماشاگران می‌شود.

در چنین لیگی، فقط ریکاردو آلوز تراکتور که با قربان بردیف از تیم غیرت قزاقستان به ایران آمد، مشتریان بزرگ و دست به نقدی دارد و در نقل و انتقالات زمستانی تمام تیم‌ها مشتری‌اش بودند. حالا به بازیکنان لیگ ایران پیشنهاد بازی در غیرت قزاقستان را بدهید؛ احتمالاً به همه می‌خندند و می‌گویند: لیگ قزاقستان کجاست؟

بازیکنان ایرانی با کیفیت پایین و نمایش‌های ملال‌آور هر سال دستمزد بیشتری می‌گیرند و بی‌آنکه باشگاه‌ها به کیفیت آنها توجه کنند، از جیب دولت و کارخانجات صنعتی قرارداد سنگین با آنها امضا می‌کنند و مهم نیست که در عوض هزینه‌های میلیاردری، چه آورده‌ای نصیب باشگاه و فوتبال ایران می‌شود.

آخرین نمونه از اتفاقات حیرت‌انگیز لیگ ایران، پیشنهاد یک دروازه‌بان ۳۰ ساله برای تمدید با باشگاه فعلی است؛ وی به مالک متمول باشگاه اعلام کرده که اگر او

را همچنان می‌خواهند، برای ۵ سال ۲۰۰ میلیارد باید به او بدهند. آیا بازیکنی در فوتبال ایران داریم که ۲۰۰ میلیارد بیارزد؟ چرا باید مالک آن باشگاه -حتی اگر پول مفت و فراوان دارد- برای دروازه‌بان تیمش ۲۰۰ میلیارد هزینه کند؟ در ازای چنین هزینه‌ای، دروازه‌بان یا بازیکن مذکور چه آورده‌ای برای باشگاهش خواهد داشت و بابت جذب او، یک ریال باشگاه می‌تواند درآمد کسب کند؟

فوتبال ایران سرشار از این تناقض‌هاست؛ نمایش ضعیف و پرایراد پرسپولیس که بازیکنان و مربیان میلیاردری دارد یکی دیگر از تناقض‌های فوتبال ایران است؛ چرا باید چنین تیمی با کیفیت نازل بازیکنان و مربیان صدرنشین لیگ باشد؟ اگر پرسپولیس بهترین تیم ایران است، سایر تیم‌ها از چه کیفیتی برخوردارند و آیا این اتفاق علت اصلی خالی بودن استادیوم‌های ما نیست؟ حالا بهتر می‌فهمیم که چرا بعد از مدتها تماشاگران که راهی به ورزشگاه‌ها نداشتند، از بازی استقلال - ملوان استقبال سردی داشتند و سکوهای خالی بدجور توی ذوق می‌زد.

از شما بعید بود آقای نکونام

و دنیامیکی آورد و سعی کرد تا جایی که می‌تواند بازی اجازه می‌دهد، وقت تلف کند، آنچه از سوی تیم تحت هدایت جواد نکونام به هیچ عنوان تعجب برانگیز نیست زیرا در سال‌های گذشته هم شاهد این اتفاق بودیم اما هیچگاه تیم‌های جواد نکونام تا این حد ضدفوتبال بازی نکرده بود. بدون شک این اتفاقات از یک سرمربی جوان که با علم روز وارد دنیای مربیگری شده و سال‌ها در لالیگا اسپانیا و تیم ملی فوتبال ایران به‌عنوان بازیکن و در مقطعی کوتاه به‌عنوان دستیار کارلوس کروش پرتغالی در تیم ملی بوده، بعید است. این شرایط درحالی برای فولاد در بازی با پرسپولیس رخ داد که این تیم تنها نماینده فوتبال ایران در لیگ قهرمانان آسیا است و باید یکم اسفند در مرحله حذفی به مصاف تیم الفیصلی عربستان برود. تکرار این اتفاقات در بازی با الفیصلی به معنای چوب حراج به باقیمانده آبروی بین‌المللی فوتبال ایران است تا آخرین ذرات آن هم بر یاد برود.

امیررضا همایون

روزنامه نگار

مهم‌ترین بازی هفته هفدهم همین بود؛ نبرد فولاد چتر نکونام با پرسپولیس صدرنشین. یک دوئل تمام عیار که از قبل پیش‌بینی می‌شد اینستن حوادث رنگارنگی باشد. در حقیقت گمانه‌زنی‌های قبلی خبر از احتمال بروز حواشی کمبود و فرامتنی داشتند و می‌شد حدس زد باتوجه به سابقه بازی‌های قبلی این دو تیم، مصاف آنها در اهواز به جنجال کشیده شود. این بازی اما شروع جذابی داشت. شوت ماهرانه تورس بازیکن جدید و اسپانیایی یک گل زیبا را ثبت کرد تا امیدوار به تماشای یک نبرد تمام عیار باشیم اما به جز جذابیت و هیجان بعد از گل، فقط دعوا، جنجال و حاشیه دیدیم! تمامی اتفاقات کمبود بازی پس از به ثمر رسیدن گل اول فولاد شروع شد، جایی که جواد نکونام به مانند سنوات گذشته روزه بازی ضدفوتبال

قانون نانوشته

سینا فتوتی

روزنامه‌نگار

در فوتبال قانون نانوشته‌ای وجود دارد که می‌گوید اگر تیمی از موقعیت‌هایی که پیدا می‌کند استفاده نکند، شکست می‌خورد. اتفاقی که در بازی پرسپولیس و فولاد رخ داد، بر پایه همین قانون نانوشته بود. پرسپولیس در این بازی موقعیت‌های خوبی داشت ولی فولاد یک موقعیت داشت و همان یک موقعیت را تبدیل به گل کرد. پرسپولیس موقعیت دیگری به فولاد نداد و از موقعیت‌های خودش نیز استفاده نکرد.

بازی برابر تیم‌های جواد نکونام همیشه دشوار است بویژه اینکه علاوه بر جنگ در درون زمین، در بیرون زمین نیز جنگ زرگری به راه می‌اندازد. این همان نکته‌ای است که کار مقابل تیم‌های حریف را سخت می‌کند بویژه اگر از تیم نکونام عقب بیفتند. پرسپولیس نیز تحت تأثیر همین شرایط قرار گرفت و بعد از گلی که پذیرفت، تحت شرایط بازی دچار استرس و دلشوره شد و همین روی کیفیت این تیم تأثیر گذاشت. در چنین شرایطی می‌گویند که دروازه‌ها کوچک می‌شوند و همین استرس را بیشتر و بیشتر می‌کند. تفاوت‌های تیم‌های حرفه‌ای در این شرایط سخت و بحرانی مشخص می‌شود. تیمی که بتواند بر فشار و استرس غلبه کند و تمرکز خود را از دست ندهد و بازی را به شکلی که می‌خواهد مدیریت کند. پرسپولیس بعد از دریافت گل به تمرکز بیشتری نیاز داشت و در این صورت می‌توانست از فرصت‌ها استفاده کند.

در مقابل فولاد نیز در این بازی از همه ابزارهایش برای حفظ گل و برتری استفاده کرد. آنها به بازی طول و عرض دادند و از همه ابعاد بازی بخوبی استفاده کردند تا توپ کمتر به محوطه جریمه آنها برسد و پرسپولیس برای حمله کردن و رساندن توپ به زمین آنها انرژی بیشتری صرف کند. علاوه بر آن میزبان فشردگی محوطه جریمه‌اش را بیشتر کرد تا فضا به پرسپولیس‌ها داده نشود. همین کمبود فضا منجر به این شد که مهاجمان پرسپولیس بیشتر تحت فشار قرار بگیرند و در هنگام خلق موقعیت قدرت تصمیم‌گیری درست نداشته باشند.

اعتراض به جای فوتبال

بیاورد، بازی مستقیم در برنامه تیم قرار گرفت در حالی که با وجود هافبک‌های خلاقانه که در تیم هستند، نیازی نیست از بازی مستقیم استفاده کرد. پرسپولیس در این بازی اجازه داد تا حریف بازی را به حاشیه بکشاند و آنچه دیدیم فوتبالی به دور از مسائل فنی بود که مانع از انجام کارهای ترکیبی برای پرسپولیس شد. قطعاً اگر توجهی به حواشی رخ داده از سوی کادرفنی فولاد نمی‌شد، بازی با شکست پرسپولیس به پایان نمی‌رسید. پرسپولیس در بسیاری از قالیق بازی با فولاد بدون هدف بازی می‌کرد در حالی که این تیم هر گاه بازی خود را بدون توجه به مسائل حاشیه‌ای انجام داده مقابل رقبانتیجه گرفته. فولادی‌ها اجازه ندادند تا پرسپولیس در آن دقایقی هم که باهدف بازی می‌کرد، نمایش مورد انتظار را انجام دهد و با تخریب بازی وینگرهای این تیم اجازه بازی مستقیم را از این تیم گرفتند. ضمن اینکه شیخ دیاباته در خط حمله تیم در بسیاری لحظات تنها می‌ماند و توسط چند بازیکن فولاد اجازه انجام هر نوع کار مفیدی گرفته می‌شد. در کل پرسپولیس در برابر فولاد تیم همیشگی نبود و نتوانست بازی همیشگی خود را ارائه دهد.

آن احسان، این بیرو

البته بعضی مسائل در یاد می‌ماند؛ پاس گل زیبای احسان پهلوان، ضربه والی لالیگایی یک بازیکن اسپانیایی وسوتی‌های علیرضا بیرانوند! آن لحظات، تپش قلب بیشتر شد و بازی جذاب دنبال شد. آن پهلوانی که در زمین دیدیم، بان بازیکنی که در پرسپولیس توپ می‌زد، زمین تا آسمان فاصله داشت درست به اندازه بیرانوندی که در گذشته، درون دروازه پرسپولیس دیده بودیم.

یک فینال در پیش داریم، «بله آقا یحیی!» هر بازی، یک فینال است اما رسم بازی در فینال با سایر رقابت‌ها تفاوت دارد. در فینال‌ها، مربیان حریف می‌کوشند با هر دلیل و دستمایه‌ای به سمت پیروزی بروند. درست است که بازی حالت عادی نداشت اما در روز دیگر هم، کسی یادش نمی‌آید چه اتفاقاتی در زمین رقم خورد و کدام مربی بود که اول به داور اعتراض کرد.

سیمه مهدی پور

روزنامه‌نگار

شکست در اهواز، در دیداری که اصلاً فوتبال نبود و به ورزش دیگری شباهت داشت غیر از فوتبال! این باخت، سپاهان را به صدر جدول نزدیک کرد و پرسپولیس را نگران آینده. از این به بعد، بیشتر باید به حرف یحیی‌رای اعتماد داد: «ما هر بازی،

